

себи, заиста осетиш да си бесмртан, осетиш се сав Божји, осетиш да си ти вечно биће, да те је Господ створио за Вечни Живот, и да је Он дошао у овај свет да тај Вечни Живот у теби разради, умножи, да те тако васцелог пренесе из овог у онај свет као вечно божанско биће. Човек, човек светих врлина, раја Божјег, човек вечно биће! Али ђаво се руга нама кроз искушења, ђаво хоће да ми заволимо грехе, да живимо у њима. И онда он полако претвара наш живот на земљи у мали пакао.

Човек си, хришћанин си, ето Господ Христос је мера твога рашћења. Труди се да порастеш духовно у овоме свету у меру раста висине Христове, вели Свети Апостол Павле. Зато човек хришћанин никада не стаје на земљи, увек је у покрету, увек у подвигу, зна да треба непрекидно да расте.

Ти, хришћанине, имаш сва небеска божанска средства да себи

нам није крив ако ми нећемо да верујемо правом вером. Нико нам није крив ако ми нећемо да обрађујемо своју веру у себи. Немој се изговарати: те крив је овај, те крив је онај. Не, сва вера твоја зависи од тебе, од твоје воље, од твога хтења, од твога смирења пред Господом. Зато, на дан Страшнога Суда нико и неће одговарати место тебе, него ти сам, ти лично. Еванђеље је Господ донео и мени и теби: лично мени, лично теби; и с правом ће на дан Страшнога Суда питати и мене и тебе: „Како си испуњавао моје Еванђеље, живео по њему? Ја сам био на земљи, ту међу вама, ради тога; и не само то, него сам дао све небеске силе да би могли испуњавати моје Еванђеље“.

Зато, нека увек расте вера наша у Њега. Нека наше осећање и наша мисао буду увек свесни да је вера наша, ма како велика била, увек мала. Господ усађује у нама веру нашу да и ми можемо веровати у

С тојте непрестано на духовној стражи, јер не знате када ће вас Господ позвати к себи. У својој земаљској животи будите спремни свакога минута да му положите рачун. Чувајте се да вас враг не улови у своју мрежу и не обмане, приморавши вас да паднете у искушење. Свакодневно испитујте вашу савјест, провјеравајте чистоту ваших намера и ваших мисли.

свешти Јован Шангајски

осигураш још на земљи Живот Вечни. Таква је љубав Господа Христа, љубав не само према капетану незнабожачком, који је показао толику веру у Господа, него према сваком људском бићу. Како си веровао нека ти буде! То Спаситељ вели за свакога од нас, и та Блага Вест, њен успех, њен живот зависи од тебе и од мене, од наше воље. Хоћемо ли или нећемо. Нико

Њега оном свемоћном вером којом је веровао овај незнабожац капетан, да бисмо и ми у свима тешкоћама нашег живота, у свима искушењима, у свима борбама, у свима хрвањима на земљи са гресима, са ђаволима, веровали у Њега као свепобедног Победника и вапијали: „Верујем, Господе, помози моме неверју“. Амин.

манастир Подмаине - храм Успења Пресвете Богородице
са благословом игумана јеромонаха Рафаила

ВАСКРСЕЊЕ

ЧЕТВРТА НЕДЕЉА ПО ДУХОВИМА

свети апостол Јуда, преп. Пајсије Велики
свети Јован Шангајски Чудотворац, свети Пајсије Хиландарац
Мтх. 8, 5 - 13, зач. 25; Рим. 6, 18 - 23, зач. 93.

прејодобни архимандрит Јустин (Гелијски) ИЗ БЕСЕДЕ О ИСЦЕЉЕЊУ КАПЕТАНОВОГ СЛУГЕ

Еванђеље ово је и моје и твоје и сваког људског бића. Шта је то у овом кавезу смрти, што се земља зове, бити бескрајно слободан, моћнији од смрти, моћнији од свакога греха, моћнији од сваке болести, моћнији од свакога ђавола! Ти раскопај срце своје, душу своју и засади веру у Господа Христа, и сваки час твој биће победа над немоћима, над слабостима, над гресима, над смртима. Ја и ти, и сваки човек, свако људско биће, болује и пати сигурно од многих грехова, болује од пакости, болује од злобе, болује од гњева, болује од мржње, болује од греха разних и од страсти разних. А гле, ти имаш свемоћног лекара. Кога? Тебе сама – веру твоју.

Нема онда неизлечиве болести, нема непобедиве смрти у овоме свету, нема непобедивог ђавола у овоме свету, када Бог улази вером у тебе. Вера у Њега... Кад човек не верује у Господа Христа – шта је? Немоћ, сав немоћ. А са Њим постаје свемоћан! Када човек не верује у Господа Христа он је лакши и мањи од ништа, а кад поверује у

Њега он, који је ништа, постаје све. Од небића постаје биће. Ето чуда, чуда љубави Христове. Од небића постаје човек биће, постаје сунаследник Христов. То даје вера у Њега: даје Живот Вечни, даје Истину Вечну, даје Правду Вечну, даје Добро Вечно. И ти, ако само имаш вере у Господа Христа за тебе нема неизлечиве болести. Не знам каква да је мржња у теби – ти ћеш је лако савладати вером у Господа Христа. Не знам каква да је гордост, пакост, злоба, злоћа, сви ти греси у теби – шта је то ако имаш веру у Њега.

Каква треба да је твоја и моја вера? Ево, показао нам је незнабожац. Вера треба да је смирена, свесмирена. Господе, пред Тобом ја сам једно бескрајно небиће... Пред Тобом, пред Тобом ја сам помрчина, пред Тобом ја сам ноћ, а Ти Светлост изнад свих светлости. Вечна ноћ у мени, а Светлост Божанска, Светлост Вечна улази у мене. Ја човек, залудео у немоћима и слабостима својим, залудео у гресима својим, а Ти – Божанска Свемудрост. Ја сав смртан, безброј

email: kontakt@manastirpodmaine.org
интернет презентација: manastirpodmaine.org

грехова у мени, а сваки грех по мала смрт – а Ти сав у бесмртности, сав Вечан. Како, како да постанем Твој? Када стојим пред Тобом како смем да стојим пред Тобом, реци ми? – Као капетан: вером, свесмиреном вером. „Господе, нисам достојан да под кров мој уђеш“. А кров душе моје – и душа моја шта? Душа је моја ство-

„Дођи“, и дође; рекнеш смрти: „Иди“ и иде; рекнеш искушењу: „Дођи“ и оно дође; рекнеш да иде, и оно иде. Допустиш ђавола да ме куша, и он долази са свим силама својим, а Ти само рекнеш једну реч и он безобзирце бежи са свима својим пакленим силама. Пред њим стоји Исус из Назарета, али то је испред њега Господ Бог, Вла-

Сви смо ми срећни, макар и само због чињенице да припадамо Православној Цркви која нас је научила да се молимо, која нам је открила сву мудрост коју можемо да примимо, и која и даље наставља да нас подучава, видљиво или невидљиво.

Ми знамо Пут и Истину и Живот. Колико се само великих умова и срца запетљало и нестало, не откривши истину. А ми је знамо. Неки од нас пусте конопац неко време, као они који уче да пливају, али, чак и они знају да постоји само један пут и да је Све друго самоповлађивање и грех.

ошаци Александар Јелчанинов

рена од Бога, као палата, божанска небеска палата на земљи, а шта сам ја начинио од те палате? Земљотреси греха, земљотреси страсти порушили ту небеску палату у мени. Шта је остало од моје душе Господе? Рушевине... Нисам достојан да уђеш под кров душе моје.

Али ето, опет излаза, за мене таквог, за мене и немоћног и свемоћног, за мене свесмртног. Ево, пронашао је излаз капетан незнабожац: „Господе и ја сам човек под влашћу, и ја имам војнике па речем једноме: Иди, и иде; другоме: Дођи и дође; И служи своје: Учини то и учини“. И заћутао је капетан. Није договорио своју мисао, своју жељу. Шта вели? Господе, зар ти знаш ... Као шта је управљам војницима, тако Ти управљаш смртима у овоме свету. Рекнеш смрти:

дар, Господар над свима слабостима, свима болестима, Господар над свима гресима, над свима смртима, над свима демонима. „Само реци реч и оздравиће слуга мој“. Знаш, само реци реч и оздравиће слуга мој.

А ти, и ја, да лечимо душу своју, душу која болује од многих грехова, од многих страсти, од многих демонизама, од многих ђаволстава. Господе, само реци реч и оздравиће душа моја. Али шта да Ти ја дам? Оно што и капетан: смирену веру, свесмирену веру. Веруј, имај поверење у Господа Христа да је Он увек јачи од свакога твог греха, увек јачи од сваке твоје смрти, увек јачи од сваког демона. Веруј и Он ће учинити по вери твојој. Како си веровао нека ти буде То ће ти Он рећи увек кад Му се обратиш свим срцем, свом

душом. Биће с тобом оно исто што и са слугом, оздравићеш ти одмах. Оздравиће душа твоја, слуго, оздравићеш ти одмах. Оздравиће душа твоја, исцелићеш се, и осетићеш каква је благодат и сила у Господу Христу. Имај апсолутно поверење у Господа Христа.

Јер вера није ништа друго, и моја и твоја, него наше поверење у Јединог Истинитог Бога, у Господа Христа, не у неког лажног Бога, не у неког измишљеног Бога, него у Јединог Истинитог Бога у свим световима. Када човек душу своју, ум свој, срце своје, очи своје, чуло своје, биће цело своје преда вери и верује у Господа Христа, тада се са

најстрашније у овоме свету, јачи од зла.

Највећи бол, највећа мука, највећа несрећа човекова у овоме свету јесте да му се украде из душе оно што је божанско, што човека чини човеком, оно што му даје вредности и бескрајне вредности небеске у нашем земаљском блату. Зато вера наша мора бити јака.

Ми горушично зрно, зрно вере узгајамо и помажемо да узрасте – како? Ето, молитвом. Шта молитва ради? Молитвом расте наша вера... И још: љубављу расте наша вера, јер вера дела кроз љубав. И још, смиреношћу расте наша вера. Тако, свака света врлина појачава

Ми се потајно уздамо у своју праведност. Будући да ње нема, болујемо од очајања. Ми нисмо у стању да сами срушимо своје себичњаштво и гордост, због чега нам Господ и помаже у томе. Не очајавај, него се покај и радуј се.

Ми смо духовно хроми на обе ноге: то, што не могу а често и нећу да живим по Божијем, ствара простор за онај жиг, којег се сви толико плашимо. Међутим, тај жиг није спољашњи, него се ум, срца и душе жигосу грехом, тако да више ништа Божије не може да уђе у душу. Што се тиче пасоша и картица* – све је то ћесарево. Стога, према речи Господњој, подајте Богу Божије а ћесару ћесарево.

Нека Вас Господ сачува и умудри.

архимандрит Јован Крестјанкин

њим збивају непрекидна чудеса, непрекидна чудеса у души његовој и у свету око њега. Он одмах почиње да осећа како заиста Господ дела у њему и око њега, дела кроз људе, кроз пријатеље и непријатеље, дела кроз ваздух, кроз птице, кроз биље, кроз звезде, кроз небо. Са свих страна навиру и увиру у таквог човека силе Господа Христа, и Он увек победник, увек јачи од сваке немоћи земаљске, увек јачи и од онога што је најјаче и

веру, иако оне све долазе од вере, све се хране вером, и све се врлине хране једна другом. И човек велике вере, човек истинске вере, гле, у души својој има све свете врлине.

Пази како живиш, пази шта радиш, са осећањем вере у себи. Осећање вере је топло, оно загрева душу, осећање вере уноси топлоту у душу. Човек вере осећа се бесмртан у овоме свету. Бесмртност је осећање Бога. Када осетиш Бога у